

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

73. Quàm facilè avari damnentur, & quàm difficilè divites salventur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Poterat, &c. quia cupidi nihil cogitant de æternis, sed penitus curvantur, ac figuntur in terrenis.

Levit. 21.
Hominum terrenorum typus tribus Ruben, & Gad.

Levit. 21. *Gibbosi non intrabant in templum.* hoc est, intra velum, nec accedebant ad altare. Gibbosi sunt, qui incurvatur ad terrena per terrenorum affectum. O quã difficilè hi templum Cæli intrant, nisi gibbum deponant, ut Magi fecerunt, prostermentes se, & offerentes aurum! Hac illi curvatione sunt erecti, & in templum admissi.

Num. 32.

Illi ex Tribu Ruben, & Gad trans Jordanem inventis pascuis, ac pratis, sic ad Moysen locuti sunt: *Terra uberrima est ad pastum animalium, precamur, si invenimus gratiam coram te, ut des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos transire Jordanem.* Non poterat melius exprimi præscitatorum character. Erant juxta promissionis terram, Jordanem oportebat eos transire, & facili pugna victoriam referre, ac terræ possessionem capere: & ut benè pascere animalia, quibus alendis toti erant additi, *Pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.* Hieron. Figur. & Pagnin. *Despuerunt, vel respuerunt.* Chald. *Adominati sunt terram considerabilem;* ibique perpetuo remansissent. Signum est præscitatorum, qui inventis pro sensibus hisce pascuis, nolent transire Jordanem, *Fluvium iudicij, sive descensionem.* hicque perpetuè, & libentissimè remanent, parvipendentes terram illam, &c. O insensatos terræ amatores, qui nihil aliud cogitant, quàm pascere hæc animalia! & ut observat Origen. & inter modernos Oleaster, nihil sibi, rotum verò pecudibus oprant, ut benè hi sensus pascantur, de anima nihil, de Cælo nihil, de terra viventium nihil. Vellent stulti perpetuè vivere in terra morientium: & licet creati sint, ut inter Angelos computentur, contenti essent perpetuè esse inter animalia, &c. Verè animalia, &c.

Psal. 104.
Hieron.
Figur.
Pagnin.
Hebr.
Chald.

Ovig. hom. 26.
in Num.

Homines terreni perpetuè vivere in terrâ vellent.

Gen. 4.
Oleaster.
Perer.
Supert. ibid.

Ecce ejcis me hostis à facie terræ, à patria mea jucundissima, & fertilissima, inquit Oleaster, & Pererius. Hoc timet scilicet, ne agricolari sibi non liceat, inquit ibidem Rupert. ne terram, quam solam amat, vel præsentem vitam pro admissio facino-

re perdat. Hoc certè primum terræ amatores deplorant: *Da mihi portionem substantiæ.* Græcè, *μή μοις*, essentia istius, vitæ istius, cum additione articuli, qui Græcis excellentiæ est, istius excellentis. *Qua me contingit.* Græcè, *qua mihi coherens est*, cui cor meum affixum, & conglutinatum est, aded ut aliam minime desiderem. O quot huic per similes terræ adherentes, terræque affixi!

Luc. 14.
Græcè.

Psal. 67.

An non tales illi, de quibus Propheta: *Qui educit victos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris ad literam, & ad perdifficilis loci intelligentiam, Pharao Hebræorum plerisque ad suas latomias, ac lapidinas damnarunt, unde illi miserè, veluti in sepulchris, degabant: ab his tamen (quis crederet) regè nimis extrahi passi sunt, divinique fortitudine brachii fuit opus, ut educerentur.* Placebat nimirum, esse sub terra Vetè talpæ oculos non habentes, quibus cælum viderent.

At non sic illi, de quibus dicitur: *Recti diligunt te.* Qui sint autem recti, exponit Alanus, dum ait: Hi sunt, qui non incurvantur ut animalia; sed disinguntur, &c. 1

Can. 3.

D Quàm facile avari damnentur,
& quàm difficile divites
salvantur.

PVNCTVM LXXIII.

TAm facillè damnantur avari, ut unica insufflatione inveniatur in Inferno. **E** Tyri mercatori illi per os Propheta Ezechielis: *In multitudine iniquitatum tuarum, & in iniquitate negotiationis tuæ polluisti sanctificationem tuam.* Subdit: *Producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, &c.* De medio, nimirum de peccatis, quæ tot, tantæque ex corde illius exeunt, producit ignem Inferni, qui eum in sempiternum devoret, isque secum fert ignem Inferni, qui per quàm facile excitatur.

Avarorum
facillè damnati.
Ezech. 29.

Hinc

Dan. 3.

Hinc Nabuchodonosor dicitur fecisse statuam auream, eamque statuisse in campo Dura provincia Babylonis. O idolum avaritia, quam multi te venerantur! Cadentes omnes populi, tribus, & linguarum adoraverunt statuam auream. At quam longè à vobis ignis Inferni? Ne latum unguem. Eodem loco, quo curvabant genua, inveniebantur in Inferno. Hoc sibi vult Dura. Pyra, scilicet ignis. Pyrascit nimirum ignis Inferni pro hominibus avaris.

Hebr.

Mich. 6. 10. Divitia iniqua ignis.

Adhuc ignis in domo impij thesauri iniquitatis, mensura minor ira plena. Quidam sunt, quæso, thesauri, ac divitiarum iniquitate, ac dolo comparata? Ignis, inquit Propheta, quo miseri torquentur. Fodiat, fodiat impius sibi thesauros iniquitatis, aurum congreget, coacervet argentum, unde miser divinam in se iram thesaurizet. Demat frumenti, olei, cæterarumque rerum mensuram, minoramque faciat, ut eam Deus ira impleat: quantum etenim deerit mensuris, tantum eis adjicietur ultionis, ac iræ divinæ, ut compleantur.

Jacob. 5.

Agite nunc, divites, plorate ululantes in miseris vestris, quæ adveniunt vobis. Divitia vestra putrefacta sunt. Aurum, & argentum vestrum aruginavit, & arugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras, sicut ignis. Thesaurizatis vobis iram in novissimis diebus.

Sept. 15.

Sept.

Hæc est causa, quæ redditur damnationis illorum in Sapientia: Quia (dicitur ibi) assimaverunt lesivum esse vitam nostram, & conversationem vitam compositam ad lucrum. Septuag. Et damnationem quasi suam, & oportere unde quaerere, etiam ex malo, acquirere, &c.

Amuch. 3.

Vbi sunt, qui argentum thesaurizant, & aurum, in quo confident homines? Ad Inferos descenderunt.

Job. 9.

Terra data est in manus impij. Gen. 25. Filius autem concubinarum largitus est munera (in presenti) Prædestinati vox: Pars mea Dominus, propterea expectabo eum, substantia mea apud te est. Portio mea, Domine, in terra viventium.

Matth. 10.

Quæ verò difficile salvetur dives testatur Salvator dicens: Facilius est camelum intrare

A per foramen acus, quam divitibus ingredi in regnum calorum. Sententia, quæ in admirationem convertit sanctos Apostolos: Et mirati sunt dicentes: Quis ergo poterit salvus esse? Sed, quid dicitis, o Apostoli? Quis poterit salvus esse? Pauperes, qui tot numero sunt veri, & voluntarii pauperes, nam quam plurimi sunt voluntate divites. Quis ergo poterit salvus esse? nam divites difficillimè salvantur, &c. In potentibus salus dextera ejus, hoc est, si potentes, ac divites salventur, opus est divinæ dextere, &c.

Divites difficile salvantur.

Psal. 39.

Gen. 23.

Dum Jacob pauper exiit, vidit scalam Angelis ascendentibus, ac descendentibus plenam, quasi dicerent: Via hæc humiliter paupertatis attrita est facillima est. At dives effectus apud Laban, cum domum rediit, plures quidem obvios habuisse narratur, sed eum maxime, à quo benedictionem impetravit, verum post lucram, post preces, post lacrymas, postquam ita emarcuit nervus femoris ejus, ut propterea claudicaret, quò nimirum intelligeret, hanc se benedictionem ea assecutum lege, ut unico tantum pede terram contingeret, & eam inordinatè non amaret, ne cæcus cælestium gratiarum benedictionem amitteret.

De juvene, qui omnia à juventute præcepta servasse professus est, inquit Origenes, quòd ubi audivit: Si vis perfectus esse, vade, & vende, quæ habes, & da pauperibus, cœpit scalpere caput, & non placuit ei: Erat enim, inquit Evangelista, habens multas possessiones, unde abiit tristis. Quia idem Origenes, Basilius, & Hieronymus ajunt, mentitur juvenem, quòd præcepta à juventute servasset, si enim præceptum de dilectione proximi coluisset, non ita dives fuisset, sed dispersisset, ac dedisset pauperibus: nec, ut bene notat Hieronymus, dum audivit: Vade, & vende, quæ habes, & da pauperibus, tristis abiisset.

Matth. 19.

Origen. Basil. Hieron.

Requiritur gratia valde particularis ad convertendum, & evellendum hominem divitiis inhaerentem. In spiritu (non quovis, sed) vehementi conteres naves Tharsis. Hæ naves auro onustæ tectio quoque anno ex Ophir veniebant, ad

Psal. 47.

Gg 3 conte.

conterendas autem hasce naves gratia maxima necessaria est. Quid aliud fuit illud: *Veni, & sequere me*, dictum Matthæo, quam ventus vehemens, qui navem illam auro onustam contivit: ut deinde posset dicere: Naufragium passa essem, nisi naufragium passa essem, &c.

Psal. 83.

Adeo periculosa est divitis salus, ut possit dici: *Posuisti firmamentum ejus, formidinem*. Quodnam divitis firmamentum? Divitias vocent alii firmamentum: ego, inquit David, appello formidinem, &c. Itaque dies fundatus est supra timorem, &c.

Exod. 15.

Cum videmus aliquem statim effectum divitem, de divitiis sic comparatis dici potest: *In spiritu furoris tui congregata sunt aqua* (divitiarum istarum) hoc est, in eum iratus permisisti, ut res ad votum succederent, ac dives fieret, &c.

Psal. 72.

Apo. 13.

Ecce ipsi peccatores, & abundantes, &c.
Faciet bestia, ne quis possit emere, aut vendere, nisi habeat characterem bestia, aut nomen, aut numerum nominis ejus.

Gen. 48.

1. Tim. 6.

Græc.

Sinistra (temporalium) *super Manassem* (Hebr. oblivioni traditum.)

Qui volent divites fieri, &c. qua mergunt hominem in interitum. Græc. *Qua mergunt hominem in profundum.*

Divitie pondus sunt.

PVNCTVM LXXIV.

Luc. 16.

Aurum mergit hominem,
Bernard.

Est aurum natura grave, qui mirum, sic mergit hominem? *Mortuus est dives. Quod descendit cum onere divitiarum? Et sepultus est in Inferno.* Aliud est, ait Bernardus, calcare profundum divitis aquis, aliud ipsas aquas calcare: hoc certe majus, & hoc tempore gratiæ, quo cum Petro super aquas, non cum filiis Israel onustis auro in fundo plerique hodie gradiuntur. Cur illi in profundo maris, Petrus verò supra mare? Quia Petrus reliquit omnia: illi auri, & argenti onere prelli ab aquis sustineri non poterant.

D. Augustinus ad illa verba, *Ecce nos reliquimus omnia, & sequuti sumus te*, bene ait: Petre omnia reliquisti, & non ad insipientiam tibi, sciebas enim, quòd Christum nudum sequi non poteras oneratus.

D. August. Math. 12. Petrus sapienter reliquit omnia.

Divitiæ pondus sunt, sub quo non facile dives surgit. *Vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine.* Nota, sedentem: gravabatur scilicet onere divitiarum, stare non poterat, & vocis Christi manus erat necessaria ad eum sublevandum: *Surge, & sequere me.*

Math. 9.

Abraham dives valde. Hebr. *gravis valde*, vel *ponderosus multum*. in Hieronymo, in Hebr. sequitur: *Abraham gravis vehementer.* Ægypti enim pondere gravabatur, & licet videantur divitiæ esse pecoris, auri, & argenti; tamen si Ægyptiæ sint, viro sancto, graves sunt. *Gravis ergo vehementer*, cili ipse præ animi evulsione nunquam prægravatus.

Gen. 13.

Hieron. ad 99. Hebr.

Qui non habetis argentum, properate. Non dicit: *Properate*, divites: sciebat enim, eos non bene discurrere, qui sunt argenti pondere onerati.

Isa. 55. Paupertas expeditos facit.

Statua illa cui caput aureum, pectusque erat argenteum, non alatos pedes, sed tibias, plantasque ferreas habebat. Sanè ubi cor, caputque auro, & argento immersum est, non alas expectes, nec leves pedes ad currendam mandatorum viam, sed ipso ferro, terraque graviores,

Dan. 2.

Disperierunt omnes involuti argento. Heb. *Sophon. 1.* *Disperierunt omnes portitores argenti, vel onusti argento.* Heb.

Difficile est inter divitias sublevare cor ad Deum. Ad illa verba Genes: *Erat Abraham dives valde in possessione auri, & argenti, reversusque est per iter, quo venerat à Meridie in Bethel, ubi prius fixerat tabernaculum, & invocavit ibi nomen Domini.* Notat quidam Interpres, sanctum Patriacham, ut Deo pro acceptis beneficiis gratias ageret, reversum esse ad paupertatis locum, quem antea habuerat. Unde colligitur, quàm sit difficile cor gravatum divitiis sublevare.

Genes. 3.

¶ *Terræ cupiditates, & divitie sunt vicia, & labyrinthus.*

Divitie sunt labyrinthus.

Laby-